

ע:

עין משפט
גר מצוה

ב א ב ג ד ה ז ח ט י
מחלוקת אישות הלכה
כג מהם לאור דמה עושין
י"ד סתם דלה ספק
וסתם רבא ספק ה
ז ח ט י
גירושין הלכה ג טור
ש"ע אה"ע סתם קמא
ספק יט
ד ה ז ח ט י
שנת הלכה סתם לאור
כ"ג עושין אה"ע סתם של
ספק יט
ה ז ח ט י
מדרס הלכה ג סתם
לאור רמב עושין י"ד
סתם רבא ספק ח
ז ט י
ש"ע אה"ע סתם ט
עושין ש"ע ספק ט

מוסף רש"י

[illegible]

המדיר פרק שביעי כתובות

נַעֲשֶׂה באושר זה צאי ב'י. הכא לא מצי למסירך והא לא אמר לה הכי דספריך בנא"פ (ועיל דף נח): דהכא אין אנו משנין נודר מכמו שגדר אלא טעמא בעלמא הוא דלמה הוא מדירה אלא בשביל שרואה שיהיו מעשה ידיה שלה אבל התם בני מהדיש ישי אשמו

אין העד טוב וצריך לתקן דיבורו
שיראה לומר יקדשו ידך לעשויהן להכי
ספרך לה הכס: **למא** אי תימא
פירוש ב"ה. לא הוה מלי נעמאר דמתני'
הבסא כר"מ דלמך אין אדם מוילא
דברא לנטלה דמחשי אלט"ס (סג)
דלמי דמי דודאי משום אדם מוילא
דברא לנטלה י"ט אין לתקן דיבורו
כמו הכס דמקדים מעשה ידיה ואמרי'
דבעי למימר יקדשו ידך לעשויהן
דלמי אלא מתיקן מלה בענלמא אלב
להסוסיק על הדיבור מה שלא אמר כלל
למי אלא ללוסיק בגביל כך כיון שאין
למי לומר שכן שהיינו צבורין מהחלה:
דיבור אחר כמו שהיינו צבורין מהחלה:
וזהו א' דנא דארתרן לא משניא
לאינינו' בחריה.

ואדעתא דהכי לא מחלה שדיריה
הלכן משועבד לה ומימ' חל הנדר
נדבעת הנדר אחמי לא היה משועבד
לא מימ' חל טעם מחילה הנדר חל
הכל זמן שהיה עמו יש לה לגלגל עמו
לדע"י דלון וירדת עמו דלון או חשיב
ירידה דמיירי שאין בני משפחה
השורשים חל בעלה רגילין בכך אלא
האביה מתוך עושרו היה מותר
הכל זמן שהיה עמו ובשמים עמו יש לה
להנהיגו כמו שהיתה רגילה בבית אביה:
ששהיג' וכן ולא נביא פירש
בקותרס דמדאורייתא
לא משעבד לה לפיכך הנדר חל וקשה
ד"כ"ט מן הגאון נמי חל הנדר מהאי
טעמא דלא קיימא לן דמחלות נשואה
דרבנן ועוד קוים שאני עושה לפי
אמאי אין הנדר חל והא מעשה ידיו
לבעלה ל"כ"ט לא היה זמן מדרבנן
וכלה לפרכ' שהגיע זמן חל נשאו
ובלא הא דקמי' עימך פירסן אשהגאו
וזמן ולא נשאו קאי אבל כשנדר עדיין
לא הגיע הזמן לפיכך חל הנדר ודוקא
הגיע זמן חל נשאת אין צריך להעמיד
פירסן דקדמה וקובלה דלאחר כמקור
ועוד י"ל כשהדירה כבר הגיע הזמן
ומיהו חל הנדר דלא אלוהו רבנן
לשעבודא דאשה לא זמן שלא נישאת
ומתקפה ההוים ארוזו שיעבוד:

ט"ז לא עבד שליחותה. הכא לא ש"ך טעמא דילתא כיון דלא נישאת וא"ת ויעשה לה מקנה אחרת כגון שימן על לבתריה כמקנה והלא יתן לא כמו גבי כל דבר דמשימי לקטמן דאין לומר דווקא כל דבר ואין לו מה יאכל הבתרי' דהא גבי מעשה

רבינו חורון משמע דאי הוה ייבש ליה מתנה גמורה הוה שרי אביי
שיחוקי בן המקבל וא"ת ויפקיד כדלקמן וי"ל דהא ודאי לא שרינן אללא
וידברא כמו שאין עדיין כדשמוע ומוקחא דחזוני הרגיל אללא איכא למי
ליתן לו משת: **וּפְסָנֵס** אי שליחותיה קעביד. השתא סלקא דעת
מפרקי בשרא דע"י (דף קכ"ו) וסא) אומר אדם לחזוני הרגיל אללא כי
דיהשת לא קאמר ליה לדיחיה להו איסורא הלכך לאו שליחותיה עביד אי
באומר ב"ה הוה אינו מופסיד. ולא עני לשנויי בחזוני הרגיל אללא
בחזוני הרגיל אללא לא מפרש לא מהיה אומר דביי ש
במודר הגאה כלל למימר ליה אדם תאן לא מופסיד אקור דחזוני
לא מניעיה כל הוה כ"י אי הוה שרי למימר ליה הוה ייבש למימר

הולך אצל תנחני הרגיל אצל וואל איש פלוגי מודר הנאה ממני וא"י מה אעשה לו והוא נותן אכל כל הון אינו מפסיד לא פי משמע דשליח שויה. ל"מ כאשר ל"מ כל ה

נעשה כאומר לה צאי מעשה ידך במונותיך^א ואם איתא להא דרב הונא אמר רב^ב ד"ר^ג הונא אמר רב יכולא אשה שתאמר לבעלה איני ניונות ואיני עושה קונם שאני עושה לפך אמאי אינו צריך להפר לימא מתוך שיכולה לומר איני ניונות ואיני עושה נעשה כמי שאומרת לו איני ניונות ואיני עושה אלא לא תימא נעשה "אלא כאומר לה צאי מעשה ידך במונותיך אי הכי פרנס למה לה^ד בדלא ספקה אי בדלא ספקה הדר קושין לדוכתיה א"ר^ה אישי^ו בבסמספת לדברים גדולים ואינה מספקת לדברים קטנים הני דברים קטנים היכי דמי^ז אי דרגילה בהו אי דרגילה בתו ולא דרגילה בתו פרנס למה לה לא צריכא דרגילה בבית נשא וקא מגלגלא בהדיה דאמרה ליה עד האידנא דלא אדרתן לגלגלא בהוך השתא דאדרתן לא מצינא דארגילגל בהוך ומאי שנא עד ל' יום עד ל' יום לא שמעי בה אינשי ולא וילא בה מילחא טפי שמעי בה אינשי וילא בה מילחא איבעית אימא שהדריה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן

וְלֹא נִשְׂאוּ דַתָּן הִגִּיעַ זְמַן וְלֹא נִשְׂאוּ אוֹכְלוֹ
שָׂנֵא עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם עֶבֶד
שְׁלִיחַ שְׁלִיחוּתָהּ וְאִכְעִית אִמָּא שְׁדִּירָהּ כֶּשֶׁר
סִבְרָה וְקִבְלָה דַּאֲמֵרָה כַּסְבִּירָה אֲנִי שְׂאֵנִי יְכוֹ
קִבְלָה אִימֵר דַּאֲמֵרֵינָה הִכִּי גְבִי מוֹמִין לְעֵינִי מוֹזֵנִי
דְּשִׁנְיִנִי מַעֲקָרָא עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם עֶבֶד
עֶבֶד אֲמֵר רַב הוּנָא הָאֲמֹר כָּל הוּן אֵינוּ מִפְסִי
קַעֲבִיד וְהִתְנַן יוֹמֵי שְׁהִיָּה מוֹשֶׁלֶךְ בְּכוֹר וְאִמָּא
לֹאשֻׁתָּה הִיא אֵלֹי יִכְתוּב וִיתֵנוּ הִכִּי הִשְׁתָּא הַתֵּם
כָּל הוּן קָאֲמֵר וְהָאֵל אֲמֵר ר' אֲמִי וּבְדִלְקָה הַתֵּם
בְּדִלְקָה לְמַעוּטֵי מָאִי לֹא לְמַעוּטֵי כִי הֵאִי גְבִי
שִׁבְתָּ מַתִּיב רַבָּה ה'הַמּוֹדֵר הַנָּהָה מַחְבִּירוֹ וְאִינוּ
הַרְגִּיל אֲצִלּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי מוֹדֵר הַנָּהָה
הוּא נֹתֵן לוֹ וְבֹא וְנוֹטֵל מִזֶּה הִכִּי הוּא דְרִשִּׁי אֲנִי
מִיכְעִיָּא קָאֲמֵר לֹא מִיכְעִיָּא כָּל הוּן אֵינוּ מִפְסִי
דְּרִגִּיל אֲצִלּוֹ וְקָאֲוִיל קָאֲמֵר לִיה כִּמְאֵן דַּאֲמֵר לִי
הַנָּהָה הַנָּהָה מַחְבִּירוֹ וְאִינוּ לִי מִה יֹאמֵר
וְאִמֵּר לוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי מוֹדֵר הַנָּהָה מִמֶּנִּי וְאִינוּ
וְבֹא וְנוֹטֵל מִזֶּה ה'כִּיתוּ לְכַבּוֹת וְדִירֵיו לְגִדּוֹר
הַרְגִּילִין אֲצִלּוֹ וְאִמֵּר לוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי מוֹדֵר הַנָּהָה
לִי הֵן עוֹשִׂין עִמּוֹ וְבֹאִין וְנוֹטְלִים שְׂכָרָן מִזֶּה ה'אֵל
יֹאכֵל נֹתֵן לְאַחֵר לְשׁוֹם מַתְנֵה וְהִלָּה נֹטֵל וְאִינוּ
מִנִּיחַ עַל גְּבִי הַסֵּלַע אוֹ עַל גְּבִי הַגִּיר וְאִמֵּר לוֹ
וְהִלָּה נֹטֵל וְאִכְלוֹ וּמוֹתֵר וְרַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר אֲמֵר לוֹ

[illegible]

הממני וא"י מה אעשה לו והוא נותן ובה נחטל ממנו פי' וא"י לתובעו כדין ו
ע דשלית שויה. ל"מ קאמר ל"מ כל הון אינו מפסיד דלעלמא קאמר אבל האי

מסורת הש"ס

(ב) [עַרְמוּן] כִּימָה הָיָה
 וְאֵלֶיךָ לֵאמֹר לֵבִי
 (וַיִּבֶן) וְיִשְׁמְרֵנוּ (ק) אֶל
 לֵבִי
 כִּי מֵתָּה מֵן (דְּרֹסֶם עַבְדִּי)
 וְנִיטְסוּ (ס) שֶׁנֶּחֱמָה
 (ו) דְּרֹסֶם מֵן
 (ז) [מַגְמֵל] רֵשִׁי שֶׁנֶּחֱמָה
 (ח) לֵב מֵשׁוֹ וְנִיטְסוּ
 מִרְי וְכִי וְאֵלֶיךָ לֵב
 מֵשׁוֹ דֶּקֶן מִשְׁמֵן
 הַמִּשְׁמֵנוֹת וְנִיטְסוּ
 וְנִיטְסוּ יִשְׁמְרֵנוּ
 הֵכָּה הֵכָה הֵכָה
 כְּדֹרִים (ט) כְּדֹרִים
 עִשְׂרִי (י) (דְּרֹסֶם מֵן)
 (י) (דֶּקֶן עַבְדִּי) (ז)
 (ק) (ל) וְנִיטְסוּ לֵבִי
 אֵלֶיךָ לֵאמֹר לֵבִי
 אֵלֶיךָ לֵאמֹר לֵבִי
 וְנִיטְסוּ שֶׁנֶּחֱמָה
 כְּדֹרִים מֵן
 וְנִיטְסוּ הַמִּשְׁמֵנוֹת

גליון הש"ס

גמ' הא סבירה וקבלה. עי'
נדרים מז ע"א בר"ן ד"ה
צפי רמב"א נקשר ונ"ע:

תוספות רי"ד

[illegible]

ו' וא"י לתובע בדין דאיכ הו"ל שירותו אלא שסומך באהבתו עליו שישלם לו בנדיבה וכו' הנה הוא דשרי ולסא קאמר אבל האי כיון דרגיל אצלו ואילך כמאן דאיל ויל הב ליה דמי קמ"ל.

(א) (נראה דל"ל והמקן קדוש שאיני עושה וכו' אלמלא כיון דחשכבדא ליה לאו כל כמינה דחשקת ליה לשעבדניה כ"ו וכו').

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones